

[Aksel Larsen.]

jo en ret god forretning for dem at låne penge ud, og så meget mere forstår jeg, at de, der er tilhængere af, at bankerne skal tjene penge, ønsker, at det skal gå den vej, at man skal lette skatterne, folk skal så sætte deres overflødige penge i bankerne, og bankerne skal låne ud til 8 pct. og tjene på det. Men jeg vil nu foretrække, at staten som her, omend det kun sker i et meget begrænset omfang, yder støtte til erhvervslevet.

Rimstad: Til den højtærede handelsminister vil jeg gerne sige, at det nu alligevel er en lotterigevinst, det drejer sig om, ganske simpelt fordi der er flere kvalificerede til denne gevinst end dem, der kan få del i den. Når jeg har sagt, at ordningen modarbejder den private opsparing, mente jeg dermed, at overalt, hvor staten kaster penge i grams, vil kravet til den private opsparing blive mindre og opsparing derfor ikke blive fremkaldt, og det er det, der er galt.

Til det ærede medlem hr. Hans Rasmussen vil jeg sige, at der er en principiel forskel på told, som alle må underkaste sig, også mit firma, og lån og garantier, som nogle få ansøger om. Tilsyneladende kunne det ærede medlem her have bragt mig i knibe, for han kunne have påpeget, at også mit firma søger eksportkreditter og eksportgarantier, men her vil jeg gerne tage bladet fra munden og sige, at jeg mener — det tror jeg også det ærede medlem gør — at risikoen er af en så speciel art, hvor det drejer sig om eksport, at det er rimeligt, at risikoen fordeles. Men når man ikke kan få de private pengeinstitutter til at påtage sig en så vanskelig ting som eksportkredit, kan det undtagelsesvis være rigtigt, at staten træder til.

Handelsministeren (Baunsgaard): Jeg synes, jeg i anledning af den retning, diskussionen har taget, har lov til for en ordens skyld lige at gøre opmærksom på, hvad det er, vi diskuterer. Vi diskuterer en forhøjelse af beløbet til statslån for håndværksvirksomheder og mindre industri-virksomheder fra 5 mill. kr. til 10 mill. kr. og for industrivirksomheder fra 10 mill. kr. til 15 mill. kr. Det synes, som om det har

fortonet sig i en principiel debat, dels om liberalisme og socialisme, dels om egnsudviklingsloven. Jeg forstår, at de ærede medlemmer ved denne lejlighed gerne vil diskutere egnsudviklingsloven, men jeg foretrækker at vente med denne diskussion, indtil egnsudviklingsloven er til debat, og skal kun gentage, at der ikke er foregrebet noget med hensyn til, i hvilken retning egnsudviklingsloven skal gå.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Rimstad, at jeg forstår nu, at hans indstilling er den, at hvis en meget stor industrivirksomhed skal løbe en risiko ved en eksport, så er det rimeligt at give statshjælp — det, som det ærede medlem før har karakteriseret som socialisme — medens en mindre håndværksvirksomhed altså aldrig må have samme adgang dertil som den store virksomhed. Det er altid rart at få folk placeret, hvor de hører hjemme.

Det ærede medlem hr. Foged sagde, at jeg ikke på hans initiativ skulle forhaste mig med egnsudviklingsloven. Jeg skal love det ærede medlem aldrig at forhaste mig på hans initiativ.

(Kort bemærkning).

Hans Rasmussen: Jeg vil blot takke det ærede medlem hr. Rimstad, fordi han så hurtigt forlod sine principper, idet han er klar på, at når det drejer sig om store virksomheder med en vis risiko ved afsætningen af deres varer uden for landet, skal der kunne gives statshjælp. Derfor tror jeg også, at det ærede medlem, hvis vi diskuterede spørgsmålet nogle minutter længere, ville erkende, at også de små virksomheder i landet må have hjælp behov.

(Kort bemærkning).

Fanger: Det var til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, jeg gerne vil gøre en kort bemærkning. Det ærede medlem sagde, at bankerne tog den høje rente af udlån på 8 pct., og mente dermed, at det var bankerne, der tog en stor luns af det, som udlånene gik til. Der vil jeg gøre opmærksom på, at denne høje rente er et logisk resultat af den politik, der er ført her i landet, den økonomiske politik, der har givet opsparingen så dårlige vilkår her i